

Als alemanys

Friedrich Hölderlin

No us burleu de l'infant, si encara el beneitó
Sobre el cavall de fusta es creu un rei, oh amics,
Que nosaltres també som
Pobres de fets i rics de pensaments.

¿És que però com surt el raig del núvol, potser
Dels pensaments, madura i viva, surt l'acció?
¿Segueix el fruit, com a l'obscura
Fronda del bosc, al callat escrit?

I el silenci del poble ¿és ja la vaga abans
De la festa? ¿L'horror que ens anuncia el déu?
Oh, aleshores preneu-me,
Que jo expii l'ultratge, amics!

Massa temps, massa temps ja rodo, com el profà,
Dins el naixent taller de l'esperit formador:
Sols conec el que floria,
El que ell medita, no ho conec.

I albirar és dolç, però també un sofrir,
I jo ja fa prou anys que visc en una mortal
Absurda amor, ple de dubte,
Sempre agitat per causa d'ell,

Que de dins l'ànima enamorada fa eixir
L'obra incessant a abast de l'home, i somrient
On jo tremolo, de la vida
Fa madurar el més profund i més pur.

Creador, quan, oh Geni del nostre poble, quan,
Ànima de la pàtria, apareixeràs del tot,
Que jo més pregon m'inclini,
Que fins la corda meva més lleu

Emmudeixi davant de tu, que avergonyit,
Jo, flor de la nit, oh dia celeste!, davant teu
Pugui finir amb alegria,
Llavors que tots aquells amb qui jo

Era abans afligit, i que les nostres ciutats
Seran clares i obertes, plenes d'un foc més pur,
I els turons de la terra
Alemanya turons de les Muses seran,

Com un temps els magnífics Pindos i Helicó

I Parnàs, i tot entorn dessota el cel
Daurat de la pàtria, la lliure
Divina joia resplendirà.

HÖLDERLIN, Friedrich. *Versions de Hölderlin*. Traducció de Carles Riba. Prefaci de Gabriel Ferrater. Barcelona: Edicions 62, 1971, p. 23-24.

Translated by Carles Riba